

בש"פ 2943/20 - עאמרחרמה,עלי ח'רמה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2943/20

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

העוררים: 1. עאמרחרמה
2. עלי ח'רמה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט נ' סילמן) במ"ת 32957-03-20 מיום 6.5.2020

תאריך הישיבה: כ"ג באייר התש"ף (17.05.20)

בשם העוררים: עו"ד מטאנס זידאן

בשם המשיבה: עו"ד לינור בן אוליאל

החלטה

לפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (השופט נ' סילמן) במ"ת 32957-03-20 מיום 6.5.2020, במסגרתה הורה כי דיון בחלופת מעצר העוררים יערך ביום 9.6.2020, לאחר קבלת תסקיר בעניינם.

1. ביום 16.3.2020 הוגש כתב אישום נגד העוררים ושלושה נאשמים נוספים. האישומים שיוחסו לעוררים נסובו

עמוד 1

בעיקרם על עבירת חטיפה לשם סחיטה, סחיטה באיומים, סחיטה בכוח ותקיפה בנסיבות מחמירות. בתמצית, בכתב האישום נטען כי העוררים חטפו ברכבם וכלאו בדירת אחד מהם אישה תושבת הרשות הפלסטינית (להלן: המתלוננת), משום שחשדו כי גנבה ממי מהם כסף ורכוש. הם היכו את המתלוננת ואיימו עליה. לצד כתב האישום הוגשה בקשה למעצר העוררים עד תום ההליכים נגדם.

2. ביום 6.3.2020 קבע בית המשפט כי חרף סתירות מהותיות וגלויות בגרסת המתלוננת, אשר השתנתה במהלך חקירותיה במשטרה, הרי שגרסתה בצירוף ראיות חיצוניות תומכות ומחזקות, מבססת תשתית ראייתית לכאורית לעבירות המיוחסות לעוררים. על כן, בהתחשב בקיומה של עילת מעצר, המסוכנות הנשקפת מהעוררים והחשש לשיבוש הליכי משפט מצידם, הורה בית המשפט על מעצרים.

3. על החלטה זו של בית המשפט המחוזי הגישו העוררים ערר, שעניינו בקביעה כי יש לעצורם עד תום ההליכים, מבלי שנבחנה כלל אפשרות שחרורם לחלופת מעצר (בש"פ 2538/20). ביום 26.4.2020, פסק בית משפט זה (השופט ע' ברון) כי בהחלטת בית המשפט המחוזי אכן לא הייתה כל התייחסות לאפשרות של שחרור העוררים לחלופת מעצר. על כן החזיר את הדיון לבית המשפט המחוזי, שיתייחס לשאלת שחרור העוררים לחלופת מעצר בשים לב למסוכנותם ולכך שהמתלוננת חזרה זה מכבר למקום מגוריה בעיר שכם. עוד הוסיף בית המשפט כי: "דרך המלך כמובן היא הקדמת תסקיר מעצר לבחינת האמור; אלא שמשום משבר הקורונה הפוקד את המדינה לא ניתן לעת הזאת, כפי שאישרה באת כוח המדינה, להפנות את העוררים למתן תסקיר".

4. בהמשך לכך, פנו העוררים ביום 28.4.2020 לבית המשפט המחוזי בבקשה לקבוע דיון בעניינם. בית המשפט הורה לשירות המבחן להודיע אם ניתן לערוך תסקירים, הואיל ובינתיים שב שירות המבחן לעבודה חלקית. שירות המבחן הודיע ביום 3.5.2020 כי תסקיר כאמור יוכל להיערך תוך 4-5 שבועות. על כן קבע בית המשפט את הדיון ליום 9.6.2020, תוך שהורה לשירות המבחן להשלים את עריכת התסקירים עד מועד זה. החלטה זו הולידה את הערר שלפני.

5. העוררים טוענים כי יש לקבוע דיון בבית המשפט המחוזי להצגת חלופת מעצר על ידם, ללא צורך בקבלת תסקירים עובר לכך. הודעת שירות המבחן, שבהתאם לה נקבע הדיון ליום 9.6.2020, מלמדת כי יידרשו שבועות אחדים עד אשר יערכו תסקירים בעניינם. זאת, בהינתן המטלות הרבות הרובצות על שירות המבחן לאור משבר הקורונה. על כן בשים לב לכך שהעוררים נתונים במעצר כבר מיום 28.2.2020, קיימת פגיעה בזכויותיהם וקיים חשש לעינוי דין. העוררים תומכים את בקשתם אף בהחלטות שונות הנוגעות לחלופות מעצר לרבות בתקופת משבר הקורונה. במסגרת זו, לשיטתם, יש גם לקחת בחשבון ששני שותפים אחרים שלהם שוחררו זה מכבר לחלופת מעצר.

באת כוח המשיבה החזיקה אחר החלטת בית המשפט בהצביעה, בין היתר, על מכתב שירות המבחן מיום 3.5.2020 כאמור, בו נאמר כי מתבקשת דחייה למשך כארבעה עד חמישה שבועות עד שיעלה בידיו להשלים את מכסת המשימות הקודמות שלפניו ולהתפנות לעניינם של העוררים.

6. דין הערר להידחות. נקודת המוצא היא כי על דרך הכלל, ראוי כי החלטה בדבר שחרורו של נאשם לחלופת מעצר תתבסס על עמדה מקצועית של שירות המבחן (ראו למשל: בש"פ 6470/10 בן נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (8.9.2010)). אף כי אין בית המשפט מחויב להורות על הגשת תסקיר מעצר טרם החלטה בנוגע לשחרור לחלופת

מעצר (בש"פ 4014/13 מדינת ישראל נ' אזוואלו, פסקה 7 (6.6.2013)). החלטת השופטת ע' ברוןלהחזיר את הדיון לבית המשפט המחוזי, מבלי להורות על הגשת תסקיר, התבססה על ההנחה כי לא ניתן היה באותה שעה להפנות את העוררים לקבלת תסקיר. ברם, אין מקום להתעלם בהקשר זה מאופיים הדינמי של אירועי השעה בגין התפרצות נגיף הקורונה ושמאז המציאות השתנתה מכל הבחינות לטובה. על כן החלטת בית המשפט המחוזי לבחון את היתכנות שחרור העוררים לחלופת מעצר לאחר קבלת תסקירים בעניינם, אינה מגלה, נכון לעת הזאת עילה להתערבות.

ניתנה היום, כ"ג באייר התש"ף (17.5.2020).

שופט
